

پژوهشگاه علامه طباطبائی
کتاب جامع علوم انسانی
لئنیر و فرهنگ

• سلسله گفتگوها پیرامون نشر و فرهنگ /
گفتگوی چهارم با محسن رمضانی (از خاندان رمضانی)
عبدالحسین آذرنگ و علی دهباشی

سلسله گفت و گوها پیرامون

نشر و فرهنگ

(به کوشش عبدالحسین آذرنگ؛ علی دهباشی)

• گفت و گوی یکم:

عبدالرحیم جعفری، بنیانگذار

مؤسسه انتشارات امیرکبیر (بخارا، ش ۴)

• گفت و گوی دوم:

ایرج افشار و انتشارات دانشگاهی

(بخارا، ش ۵)

• گفت و گوی سوم:

بیژن ترقی، از خاندان ناشر آثار

ادبی-تاریخی (بخارا، ش ۶)

پortal جامع علوم انسانی

گفت و گوی چهارم با:

محسن رمضانی از خاندان رمضانی

(از خاندانهای خادم کتاب و نشر)

• گفت و گوهای بعدی در شماره‌های

بعدی بخارا

سالسله گفت و گوهای پیرامون فشر و فرهنگ

گفت و گوی چهارم با: محسن رمضانی از خاندان رمضانی
(از خاندانهای خادم کتاب و نشر)
به کوشش عبدالحسین آذونگ؛ علی دهباشی

۲۸۱

آقای محسن رمضانی چند سال است که در کار نشر کتاب هستید؟
می توانم ادعا کنم از موقعی که چشم باز کردم.

کی چشم باز کردید؟

حدود $\frac{1}{4}$ صبح روز ۱۸ فروردین ۱۳۰۹.

پژوهشکاو علم انسانی و مطالعات فرهنگی

کله سحر!

به نظرم خرسها هنوز شروع به خواندن نکرده بودند.

و شما شروع کردید؟

بله. پدرم مرحوم محمد رمضانی آن وقت ناشر بود و از ۱۲۹۸ شمسی مجله‌ای منتشر می‌کرد به نام شرق و اسم مؤسسه انتشاراتی اش هم شرق بود.

کتابفروشی یا انتشارات؟

هر دو. در آن زمان انتشارات و کتابفروشی هنوز از هم تفکیک نشده بود.

محلش کجا بود؟

فکر می‌کنم اول لاله‌زار بود، در ساختمان فخرالدوله. ساختمان بزرگی بوده که الان هم باقی است. البته چند بار جا عوض کرد. زیرا این ساختمان، کتابفروشی شرق بود که بعداً نامش تغییر کرد و شد کلله خاور، یعنی تاج گل مشرق.

قدیمی‌ترین خاطره‌تان از همین لاله‌زار است، یک کتابفروشی با تابلو «کتابفروشی شرق»؟

شاید ۵ ساله بودم که برای اولین بار به کتابفروشی شرق رفتم و به یاد دارم که پدرم تقویمهای ورقی روزانه چاپ می‌کرد. از سن ۷ یا ۸ سالگی به وضوح در یاد دارم که رسماً پیش پدرم کار می‌کردم و پدریزگم هم که ناشر بود بر تربیت من نظارت داشت.

پدریزگتان؟

بله، حاج میرزا علی‌اصغر رمضانی (کتابفروش، ۱۲۵۰ ش - ۱۳۱۶ ش) ناشر نهج‌البلاغه و ناسخ التواریخ چاپ سنگی در عصر ناصری. و از اینها مهمتر، اولین قرآنی که با چاپ زیبا در ایران منتداول شد و در اختیار مردم قرار گرفت، به نیت خیر، سرمایه و اهتمام او بود.

۲۸۲

این قرآن به چه اسمی معروف بود؟

فکر می‌کنم که در اصل در عثمانی چاپ شده بود و به قرآن باعچه‌سرا معروف بود.

نفیس بود؟

بله، خیلی.

نفاستش در چه بود؟

در چاپ بسیار زیبایش پدرم سالها بعد، پس از پدریزگم، در اعراب‌گذاری متن آن تغییراتی داد و با تصحیحات تازه‌تری تجدید چاپ کرد. این را هم اضافه کنم که عمومی پدرم هم در کار کتاب بود؛ حاج محمد‌حسین که ناشر شاهنامه چاپ سنگی در عصر ناصری بود.

پدریزگ و عمومی پدرتان تاجر بودند یا از راه کتاب گذران می‌کردند؟

هر دو تاجر بودند و از محل درآمدۀایی که از تجارت داشتند، کتاب منتشر می‌کردند. هر دو

تبارنامه خاندان رمضانی

محسن رمضانی
۱۳۰۹-
(انتشارات پدیده)

کتابخانه شرق؛ کلاده خاور
(کتابخانه شرق؛ ابن سینا)

محمد رمضانی
۱۳۴۶-۱۳۸۷ش

(ابن سینا؛ سهامدار نشر انتشار)

جواد رمضانی
۱۳۹۴-
(تاج)

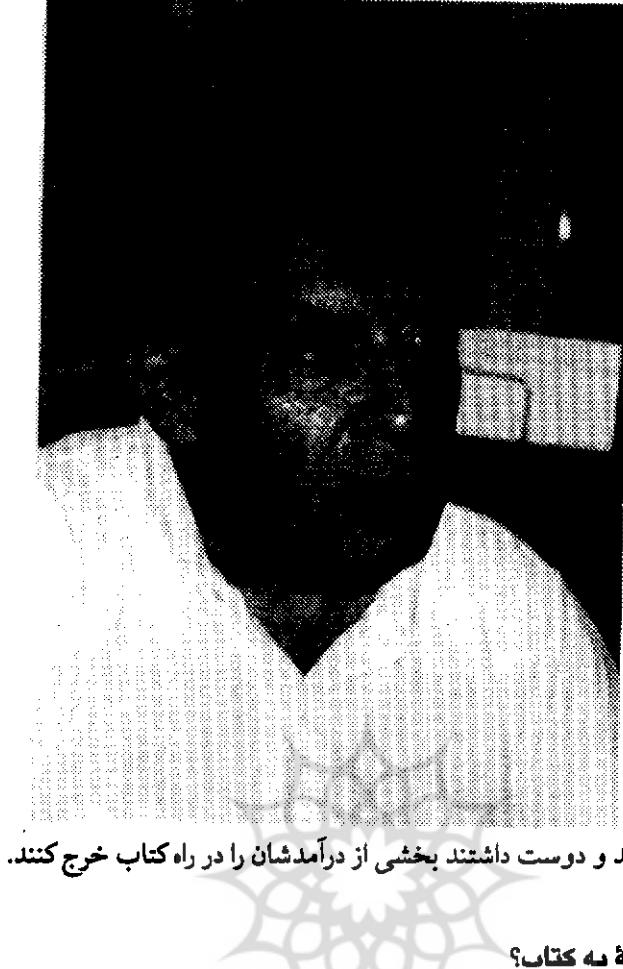
ابراهیم رمضانی
۱۳۶۷-۱۳۷۶ش

حاج میرزا علی اصغر کتابفروش
۱۳۱۶-۱۳۵۰ش
(تاج و کتابفروش)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات
پرستال جامع علوم انسانی

حاج آقا رمضانی تاج کاشانی

● محسن رمضانی (تبستان ۷۸) مدیر انتشارات پیشنهاد عکس از علی هاشمی

عاشق کتاب بودند و دوست داشتند بخشی از درآمدشان را در راه کتاب خرچ کنند.

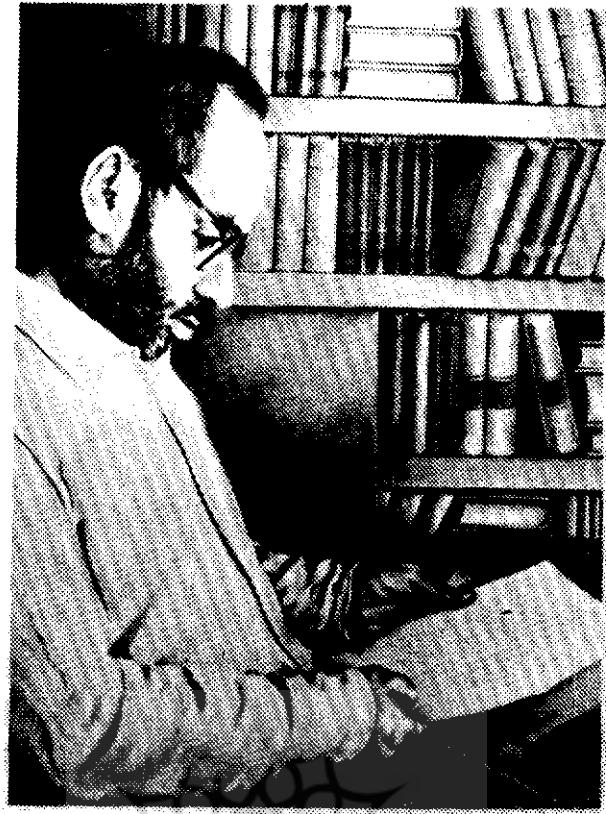
صیرف علاقه به کتاب؟

بله، کاملاً. و پدرم هم شاید همین علاقه به کتاب را از آنها به ارث برده بود. حاج میرزا علی اصغر، پدر بزرگم، شاید نزدیک به ۲۰ کتاب چاپ و نشر کرده باشد. متأسفم که صورت مدقونی از این آثار در اختیار نداریم. محل کار او در سرای کتابفروشی‌ها واقع در تیمجه حاجب‌الدوله بود. عمومی پدرم هم چند جلدی منتشر کرده است و متأسفانه صورت دقیق کارهای او را هم نداریم.

پدر شما، مرحوم محمد رمضانی، کار نشر را از آنها آموخته بود؟
گمان نمی‌کنم، چون او به معنای واقعی کلمه مردمی خود ساخته بود، مخصوصاً در کار نشر کتاب.

به نظر شما مهمترین کاری که مرحوم محمد رمضانی در نشر کتاب ایران کرده است چیست؟

به نظرم کارهای خیلی زیادی کرده است، اما شاید مهمتر از همه اینها باشد:

- تبدیل چاپ سنگی به چاپ حروفی
- انتشار کتابهای ارزان، بسیار ارزان، برای همه
- انتشار نخستین رمانها در ایران
- تأسیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان و ایجاد تشکیلات صن夫ی برای کتاب و نشر
- انتشار تعدادی زیاد کتاب و چند مجله مهم، و خیلی کارهای مهم دیگر.

بسیار خوب، اگر موافق اید، لطفاً به تکتک اینها بپردازید.

از مجله شروع می‌کنم. پدرم دو مجله مهم انتشار داد. شرق و انسانه. شاید همه کسانی که بعدها در ایران به نام و شهرت رسیدند، با این دو مجله همکاری داشتند. این مجلات هیأت تحریریه و هیچ کمکی نداشت و همه کارها را خود پدرم یک تنه انجام می‌داد، از تهیه مطلب گرفته تا چاپ و تصحیح و نشر و توزیع و فروش.

مقالات‌ها به چه ترتیبی به مجله می‌رسید؟

ممدوّأ نویسنده‌کان مقاله‌ها و نوشتدهایشان را به پدرم نشان می‌دادند و او می‌خواست و اگر می‌پسندید فوراً چاپ می‌کرد. مدیریت مجله شرق با پدرم بود، اما پس از چند سال، شاید در

۱۳۰۵ ش، مدیریت را به ناصرالله فلسفی واگذار کرد و پس از ۴ سال، سعید نقیسی مدیر همین مجله شد. مجله شرق طرفداران زیادی داشت و در قطع رقیعی به چاپ می‌رسید. مجله افسانه در قطع کوچکتری چاپ می‌شد، تقریباً جیبی. از ۶۲ نویسنده خارجی، ۵۲ نویسنده ایرانی و ۳۹ مترجم مشهور در دوره‌های این مجله، داستان چاپ شده است. گذشته از فلسفی و نقیسی، علی دشتی هم همکاری داشت. تا جایی که در خاطر دارم، از مجله شرق، که انتشار آن واقعه‌ای مهم در تاریخ ادب و نشر ایران است، ۱۵۸ شماره منتشر شده است.

کجا و به چه صورت چاپ می‌کرد؟
اوایل که کارهایش را چاپ سنگی می‌کرد.

شما خودتان چاپ سنگی را دیده بودید؟

بله، در چاپخانه محمدعلی علمی. پدرم ماشین چاپی داشت که به شکل خیلی عجیبی بود. کارگر چاپ در محل گردی داخل زمین می‌ایستاد و گردونه‌ای را می‌چرخاند. فلکهای بود که باید در چند جهت می‌چرخید تا بالاخره یک صفحه را چاپ می‌کرد. نیرویی که دستگاه را بچرخاند، وجود نداشت و طبعاً این کار را کارگر چاپ انجام می‌داد. فکر نمی‌کنم آن دستگاه ساعتی بیشتر از ۵۰ صفحه چاپ می‌کرد. به هر حال کارهای پدرم ابتدا به این ترتیب چاپ می‌شد.

از تأسیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان چه چیزی در خاطر دارید؟
پدرم محمد رمضانی مؤسس این اتحادیه است. اندیشه تأسیس از او بود، دعوت کننده او بود و سخنرانی افتتاحیه را هم او ایجاد کرد. نوار سخنرانی اش موجود است و امیدوارم شما آن را چاپ کنید. افتتاح در محلی نزدیک میدان بهارستان در خیابان شاه آباد سابق بود. در مراسم، جز ناشران و کتابفروشان، عده‌ای از رجال علم و ادب، دانشگاهیان و نویسندهان و شاعران حضور داشتند. به خاطر دارم که رضازاده شفق، مهدی فروغ، عباس خلیلی، محمد مشیری از جمله کسانی بودند که به مراسم افتتاح آمده بودند. او برای تأسیس این اتحادیه خیلی زحمت کشید. ناشران امروزی شاید از همه تلاش‌های او باخبر نباشند. او از هیچ تلاشی برای تقویت صنف نشر و کتابفروشی فروگذار نمی‌کرد.

انگیزه تلاش‌های او چه بود؟ شما واقعاً او را درست شناختید؟
مرد واقعاً عجیبی بود، سرپایی وجودش شور و عشق بود. هدفهایی در زندگی داشت که با

از یادداشت آیت‌الله رضا استادی بر کتاب فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مسجد اعظم قم (قم، ۱۳۶۵)، صفحه ۱۱، درباره کتابهای اهدایی محمد رمضانی:

کتابهای مرحوم حاج محمد رمضانی حدود چهل هزار جلد می‌باشد که حدود دو هزار جلد آن خطی است.

آن مرحوم در اوخر عمر در قم منزلی اجاره و این کتابها را به آجرا منتقل نمود و بسیار مایل بود که کتابخانه‌ای به نام امام زمان علیه السلام تأسیس و از خود به یادگار بگذارد، اما اجل مهلت نداد و به این کار موفق نگردید.

پس از درگذشت او، با کوشش و عنایت مرحوم حجۃ السلام جناب آقای حاج آقا مهدی آیة‌الله‌زاده گل‌بایگانی و دیگران، ورثه مرحوم رمضانی کتابها را به این کتابخانه منتقل و روح پدر را از خودشان شاد نمودند.

اعتقاد و نیروی عجیبی آنها را دنبال می‌کرد. می‌توام به جرأت بگویم که هیچ چیز در این زندگی برایش ارزش نداشت و مطرح نبود، جز هدفهایی که در کار نشر و کتاب دنبال می‌کرد. هر وقت خیلی ذوق‌زده می‌شد، مرتب بینی‌اش را می‌مالید و می‌دانست این نشانه نهایت شعف و شادمانی اوست. وقتی کتابهایی را که خیلی دوست داشت منتشر می‌کرد و اولین نسخه به دستش می‌رسید، بینی‌اش را می‌مالید. در پوشاش بسیار ساده و بی‌قید بود. کم می‌خواهد، کم می‌خورد، کم حرف می‌زد، اما زیاد کار می‌کرد و زیاد راه می‌رفت. شجاع بود. از هیچ‌کس و از هیچ چیز نمی‌ترسید. حتیً می‌دانید که با دولت وقت هم سرکتابهای درسی درافتاد.

از ناشری گذشته، خود او اهل کتاب و فضل بود. کجا و پیش چه کسی درس خوانده بود؟ سوادش از کجا بود؟

تا جایی که اطلاع دارم مدرسه سلطانیه و مدرسه سیاسی را تمام کرده بود و می‌گفت که از شاگردان محمدعلی فروغی (ذکاء‌الملک) بوده است. پدرش هم که اهل کتاب و دفتر بود و از کودکی با کتاب بزرگ شده بود و عشق زاید‌الوصفی به ادبیات داشت. خودش هم از راه مطالعه شخصی و کنجدکاری و جستجو بسیار مطلع، یا به اصطلاح بسیار بساواد شده بود. دنبال مجھول‌لاش می‌رفت، با پیگیری و سماجت، و به معین دلیل مجموعه‌ای که او از کتابها و

شرق

وزارت فرهنگ
کتاب فارسی
سال دوم دیرستانها

تأثیث

آغازان : تحریریه هار / فلامرضا شیدایی
میر از زمان فردانفر عدی الطیم قریب
بلال یانی استادان از نگاه

شرکت کتب درسی
بهای بیت و خرمال

شعبان ۱۳۱۹

دی ماه ۱۳۱۹

مجله شرق

مجله شرق پاکد و اصرار عدای از فنلاندی درجا اول طهران
پیشانده است : مدتها بود که جمعی از دانشمندان طهران خود را
بوجود مجله ای که ناصر تحقیقات رشحات خانه ایشان پاشد نیاز
می داشتند و ازینکه مجله ادبی منطقی نیست که حاوی که فروع
ادیات ایران بسنداق جدید باشد منافق بودند و بالآخر نگران نداشتند
این سطور را مأمور گردند که این خدمت بزرگ را بهده بگیرد
نگرانند هم ازین مأموریت نکال میلهات را دارد و منتظر است که در
آنچه هر راه بهترین صحابی را که از زیر قلم ادبی معروف طهران
بیرون آمده است بخواهد گان عرضه دارد و بهم خود از آنها
محمد رضانی که بخارج گران طبع و نشر این اوراق را در ماه بهداشت

۲۸۸

کتاب

جلد پنجم

شهرنامه

فردوسی

تصحیح و تعلیل و تهذیب

مجلد کوچک

صاحب مؤسسه خاور

در طهران سال ۱۳۱۲ شمسی بجز کرد

عمل اداره	جزوه اول - تا - چهارم
طهران - خیابان سپه	فروزهاین - تا - دی ۱۳۱۹
مؤسسه خاور	دوره اول

ناصر

مجلد کوچک

صاحب مؤسسه خاور

قیمت این چهارچوبه ده ریال است

لوگون چهارچوبه سه هزار سه هزار گردیده است

جایه (خاور) طهران

مجلات و روزنامه‌ها جمع کرده بود، گذشته از اینکه میزان علاقه و دامنه اطلاعاتش را نشان می‌دهد، اصولاً مجموعه‌ای بسیار ارزشمند است.

این مجموعه اکنون کجاست؟

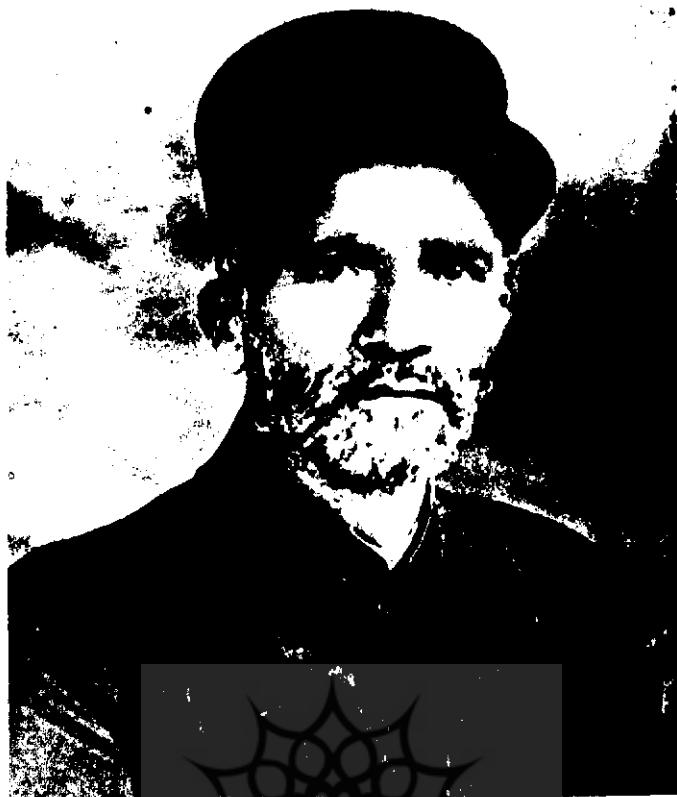
ایشان همان موقع که در قید حیات بودند، این مجموعه ارزشمند را به قم فرستادند و وقف کتابخانه مسجد اعظم کردند. مجموعه، محفوظ است و محققان در قم مراجعت می‌کنند و استفاده. علاقه‌مندم دو خاطره را نقل کنم. روزی سید ضیاء الدین طباطبائی آمد پیش پدرم و گفت شماره‌ای از روزنامه رعد را (همان روزنامه‌ای که خودش منتشر کرده بود) احتیاج دارد. پدرم گفت بیینم دارم یا نه. رفت و از میان آنبوه و کوه نوشتجات بیرون کشید و آورده داد به سید و گفت همینجا می‌خوانی و نمی‌بری. این جایی که دارم عرض می‌کنم در خیابان ملت بود، جای عجیب بود. یک روز سوا اکیهای آمدند تفییش و مجموعه را که دیدند و حشتم کردند و از تفییش منصرف شدند، نمی‌دانید چه قدر کتاب و مجله و روزنامه در آنجا بود، آشفته و درهم. فقط خود او با حافظه‌اش می‌دانست که چه چیزی کجاست. خاطره دوم اینکه روزی کت و شلوار کانگای مشکی رنگ نو و بسیار شیکی پوشیده بود، از روزهای استثنایی خوشلباسی اش بود. سر راه بر می‌خورد به مجموعه‌ای از روزنامه و می‌نشیند به جستجو و ورق زدن. وقتی به خانه آمد لباسش انگار سفید بود؛ این قدر روزنامه زیر و رو کرده بود که لباس سیاهش از گرد و خاک و پرز کاغذهای کاهی روزنامه‌های قدیمی سفید شده بود. عشق او به اینها یک دم رهایش نمی‌کرد.

آقای محسن رمضانی، بروگردیم به سایر کارهایی که ایشان کردند و شما داشتید برهمی شمردید.

بله، موج خاطرات آدم را این طرف و آن طرف می‌برد. کار مهم دیگرش، که به نظرم باید به آن خیلی توجه شود، مردمی کردن کتاب است. محمد رمضانی هم و غمش این بود که کتاب ارزان منتشر کند تا مردم با هر درآمدی بتوانند کتاب بخورد و بخوانند. کتابهایی را که آن روز قیمت می‌گذاشتند، مثلاً دو تومان، او می‌گفت گران است و در همان موضوع کتابی منتشر می‌کرد به قیمت مثلاً ۴ ریال، پنج ریال. قیمتها را می‌شکست، و به همین علت دشمنان زیادی برای خودش درست کرده بود. وقتی کتابی را می‌دید که قیمتش زیاد بود، جداً رنج می‌کشید. آرزویش این بود که همه مردم بتوانند کتاب بخوردند. روی این اصل است که به نظرم او پیشاپنگ حرکت مردمی کردن کتاب در ایران است. و بحق می‌توان او را «پدر کتاب» در ایران خواند. براساس همین نظر و اعتقاد بود که سر کتابهای درسی با دولت درافتاد.

چگونه است آن ماجرا؟

● حاج میرزا علی اصغر رمضانی و پدر بزرگ محسن رمضانی
فر محمد رمضانی و پدر بزرگ محسن رمضانی (کتابخانه وطن)

پدرم بارها به وزارت فرهنگ آن زمان، به وزیر، به مسؤولان نوشت که گرانی کتابهای درسی، عده‌ای را از تحصیل محروم می‌کند. چرا شما قیمت فلان کتاب را گذاشته‌اید ۱۸ ریال، در حالی که می‌توانم آن را به قیمت ۲ یا ۳ ریال چاپ کنم؟ و چاپ هم می‌کرد. این اعتراض او از حد و مرز قیمت گذشت و به موضوع زد و بندهای پشت پرده و منافع نامشروع عده‌ای از راه نشر و فروش و توزیع کتابهای درسی رسید و قضیه بالا گرفت. گمان می‌کنم اگر روزی مجموعه‌ای از نامه‌ها، یادداشتها و حتی اعلامیه‌های او درباره کتابای درسی منتشر شود، استناد قابل مطالعة جالبی درباره تاریخ کتابهای درسی، و نیز بسیاری نکات دیگر خواهد بود. عده‌ای هم هستند که در جریان این ماجرا هستند و خوب است که آنها هم مشاهدات و دانسته‌هایشان را بگویند و بنویستند. به هر حال، سر همین ماجرا روزی از شهریانی آمدند و دستگیرش کردند.

واقعاً بودند زندان؟ به چه اتهامی؟

بله بودند زندان. متن حکم بازداشت درست بادم نیست، ولی یک شب در زندان بود. اصلاً ماجراهای او و وزارت فرهنگ وقت در قضیه کتابهای درسی، خودش یک کتاب منفصل است. به همین دلیل، اعتقاد دارم که بعدها در کتابهای درسی ایجاد شد و به هر حال آن

وضع اسفانگیز و ننگ‌آور از بین رفت، حق دارد. او برگردان همه دانش آموزان کشور حق دارد.

درآمد مرحوم محمد رمضانی جز از راه نشر و کتابفروشی بود؟

خیر. و نه تنها کار و درآمد دیگری هم نداشت، بلکه هر چه ارث پدری داشت بر سر این کار گذاشت. پدرش گذشته از مال و ثروت، مقدار زیادی زمین در امیرآباد، که روزگاری به قیمت ارزان خریده بود، برایش به ارث گذاشته بود. زمینها گران شد، و او همین طور تکه تکه می‌فروخت و خرج نشر و کتاب می‌کرد. درویشانه زندگی می‌کرد. شاید باور نکنید، بیشتر روزها خوراکش نان و ماست بود، یا نان و انگور، نان و گوجه، نان و گلابی. قنداغی درست می‌کرد و با نان می‌خورد. از این دنیا هیچ چیز نمی‌خواست، هیچ توقعی از هیچ کس و هیچ چیز نداشت. فقط دلش می‌خواست کتابهایی را که می‌خواهد منتشر کند، گویی چیزی در روحش او را آرام نمی‌گذاشت و آن چیز شاید جهل، نادانی و بیسواندی اکثریت مردم بود. انگیزه‌ای او را وامی داشت که با نشر کتاب، ارزان کردن و فراوان کردن کتاب، با این جهل و نادانی و بیسواندی مبارزه کند. چنین آدمی دنبال سود سرمایه نبود، حتی اصل سرمایه‌اش هم بر نمی‌گشت.

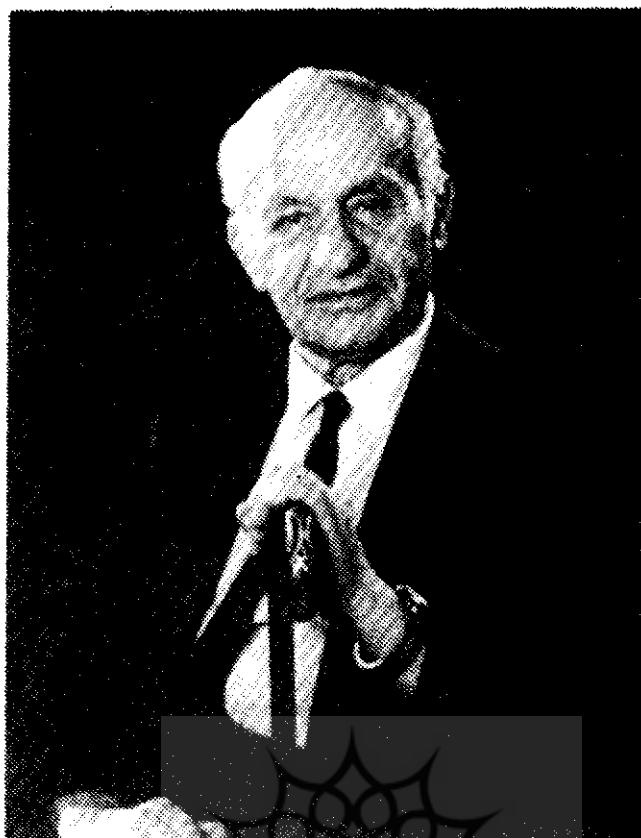
۲۹۱

مرحوم محمد رمضانی، به عنوان ویراستار، یا به اصطلاح مصحح، چند اثر منتشر کرده است. مهمترین آنها به نظر شما کدام است؟

به گمانم مهمتر از همه مشوی باشد که پنج سال با عشق و تلاش فراوان روی آن کار کرد. بعد هم شاهنامه فردوسی، که تصحیح او از بهترین و نسخه تصحیح شده از کاملترین نسخه‌هاست.

آقای محسن رمضانی، اگر موافقید گفت و گو درباره مرحوم محمد رمضانی را متوقف کنیم و بپردازیم به چهره دیگری در خاندان رمضانی. گمان می‌کنیم که باید به همت علاقه‌مندان و به کمک شما و خانواده‌تان، کتاب مستقلی درباره محمد رمضانی نوشته شود. خوب، درباره مرحوم ابراهیم رمضانی چه می‌خواهید بگویید؟

مرحوم ابراهیم رمضانی، برادر مرحوم محمد رمضانی، و عموی من بود. شاید حدود ۸ یا ۹ سال از من بزرگتر بود. از پدرم خیلی کوچکتر بود. ما در واقع به نوعی با هم بزرگ شدیم و من علاقه بسیار زیادی به او داشتم. او کار کتابفروشی و نشر را مستقل از پدرم و به روش خاص خودش شروع کرد. در واقع می‌توانم بگویم روش کار پدرم را قبول نداشت و سلیقه خودش را دنبال می‌کرد. ثروتی هم از پدرش داشت که دستمایه اولیه و اصلی کارش بود. کارش را در واقع به این ترتیب که عرض می‌کنم شروع کرد: یکی از شاهزاده‌های قاجار محل بزرگی را در میدان

مخبرالدوله سابق (استقلال فعلی) به نام کتابخانه ابن سینا دایر کرده بود که در زمان خودش بسیار بزرگ، معتبر و مشهور و محل رفت و آمد اهل علم و فضل بود. یکی از عموهایم به نام محمود رمضانی با این شاهزاده دوست بود و از او اجازه می‌گیرد گوشاهی از کتابخانه اش را، که فقط کتابهای فرانسوی در آنجا فروخته می‌شد، به کتابهای فارسی اختصاص دهد. و شروع می‌کند به جمع آوری کتابهای فارسی و نیز چاپ و نشر کتاب. سفر اروپا برایش پیش می‌آید، چون عاشق دل خسته اروپا بود، و لاجرم آنجا را می‌سپارد به ابراهیم رمضانی و عمومیم هم با هوش، پشتکار، علاقه و به کمک ارتباطی که در آنجا با سیاری از بزرگان علم و ادب برقرار می‌کند، به تدریج کارش رونق می‌گیرد و بالاخره همه آن محل را در اختیار می‌گیرد و تبدیل می‌شود به بزرگترین ناشر زمان، یا یکی از بزرگترین ناشران زمان خود در ایران. ابن سینای او سه - چهار بار جا عوض کرد و آخرین محلی که داشت در میدان هفت تیر کنونی بود. به نظر من، کارهایی که او در انتشارات ابن سینا منتشر کرده است، در ایران بی‌مانند است.

چرا بی‌مانند است؟

همین تاریخ ایران باستان مشیرالدوله را در نظر بگیرید که ابتدا او در سه مجلد و با سرمایه‌ای هنگفت چاپ کرد. انتشار این کتاب کم خدمتی به فرهنگ این کشور است؟ فرهنگ فارسی عیید را

در نظر بگیرید، آثار بزرگان شعر و ادب ایران را، از کهن ترین ایام تا کنون. همه آثار اصلی علی دشتی و محمد حجازی را، که در زمان خودش بیشترین خوانندگان را داشت، او چاپ کرده است.

صورت کتابهایی را که کلاً منتشر کرده است دارید؟
من متأسفانه ندارم، ولی می‌دانم که چنین صورتی هست.

فکر می‌کنید چند عنوان کتاب منتشر کرده است؟
مطمئن نیستم، اما گمان می‌کنم از ۱۰۰۰ عنوان بیشتر باشد.

تاقه سالی فعال بود؟
تا حدود اواخر دوره شاه. در واقع مشکل سیاسی پیدا کرد، به زندان افتاد و با تضییقات و مشکلات فراوانی رو ببرو شد. او را خیلی اذیت کردند. حادثه دلخراشی هم برایش پیش آمد و دخترش را از دست داد و مجموع اینها روح این آدم فداکار و با همت را خرد کرد و در هم شکست و کشور را سرانجام از یک خدمتگزار بزرگ فرهنگی محروم ساخت.

۲۹۳

علت ماجراهای سیاسی او را می‌دانید؟
واقعًا علت‌ها و انگیزه‌های اصلی را نمی‌دانم. خبلی چیزها می‌گویند و از رقابت‌های پلید و ناجوانمردانه شغلی - صنفی هم حرف می‌زنند. ظاهراً گزارش داده بودند که او در انبارش کتابهای درسی دارد. آنها هم ریخته بودند و انبارش را زیر و رو کرده بودند، و می‌گویند تعدادی کتاب به اصطلاح غیرقانونی پیدا کرده بودند. دستگیریش کردند و برداشتند و چند ماه زندانش کردند. نمی‌دانم در آنجا بر سر او چه گذشته است، اما وقتی بیرون آمد دیگر آدم سابق نبود و دل و دماغ چاپ و نشر کتاب را نداشت.

بعد از این ماجرا بود که ابن‌سیننا را واکذار کرد؟
ابن‌سینای هفت یت را که هیچ وقت واکذار نکرد و اینجا را تا وقتی زنده بود در دست داشت، اما شعبه مخبرالدوله ملکش وقف بود و گریا به آفای مفرّح تعلق داشت و او را مجبور کردند که با مبلغ کمی از ملک خارج شود و او به ناچار به جای دیگری رفت.

از مرحوم ابراهیم رمضانی نوشته یا خاطرات مكتوبی به جا نمانده است؟

تا جایی که من خبر ندارم، نه. در مجله‌ای مصاحبه‌ای با او چاپ شده است، اما حاوی مطلب با اهمیتی نیست. او خیلی حرفها برای گفتن داشت، اما برعکس من بسیار کم حرف و ساكت بود.

مرحوم ابراهیم رمضانی هم به یک کتاب مستقل نیاز دارد. امیدوارم خانواده شما کمک کند و هر چه درباره این مرد بزرگ در اختیار دارید، جمع و جور کنند.
من از هیچ کاری در این راه مضایقه ندارم.

خوب، آقای محسن رمضانی، اگر اجازه می‌دهید حالا برویم سراغ خودتان و کارهایی که در عالم نشر کتاب کرده‌اید، و به ویژه در انتشارات پدیده که حق بزرگی برگردان بچه‌های این کشور دارد.

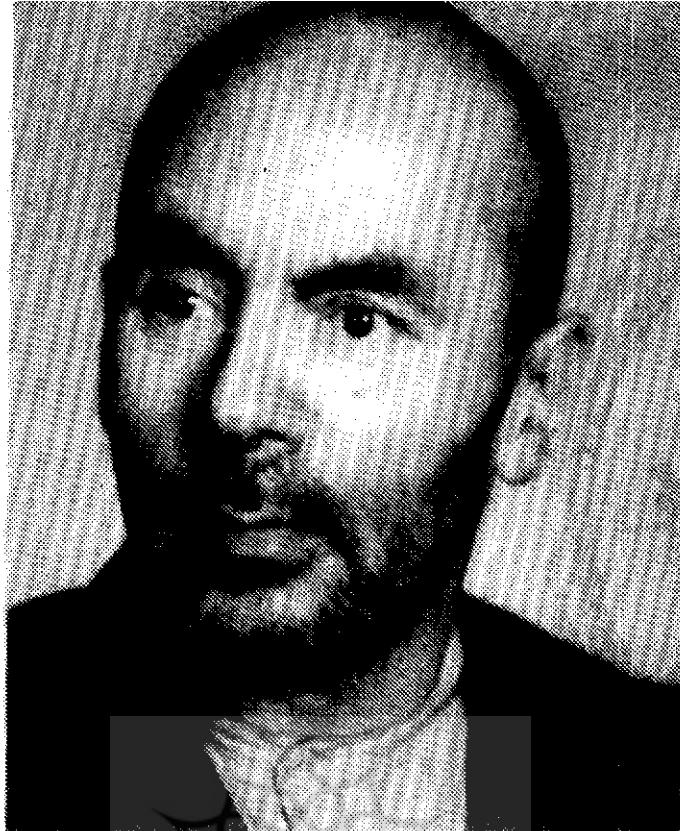
خواهش می‌کنم. بیش از آنکه انتشارات پدیده را تأسیس کنم، مدتی با عنوان انتشارات محسن کار می‌کرم. البته بیش از چند تا کتاب منتشر نکردم. در ۱۳۳۰ کتابی چاپ کردم از محمد مسعود به نام قائل کیست؟ و تقریباً همان زمان کتاب دیگری چاپ کردم به نام دختر خوشبخت. سیندرلا را به نام دختر خوشبخت چاپ کردم، چند کتاب دیگر هم منتشر کردم. در این انتشارات فقط کار نشر نمی‌کردم، بلکه کتابهای بسیاری را خودم شخصاً آماده یا تهیه می‌کردم یا می‌نوشتم و با نام مستعار چاپ می‌کردم. برای مثال، ناسخ التواریخ را خلاصه کردم، زندگی امام حسین(ع) و امام رضا(ع) و تعدادی کتابهای مذهبی نوشتم، به زبان ساده به نحوی که کودکان و نوجوانان و مردم عادی بفهمند و لذت ببرند. قیمت آنها هم خیلی ارزان بود.

در کتابشناسیها این کتابها به نام شما ثبت نیست.

بله، نیست. شاید بیش از ۲۰۰ کتاب را با نام مستعار تهیه و تدارک کرده باشم. محسن، احسان، مرسد و نامهای همسرم و بچه‌هایم از جمله نامهای مستعار من بود.

برای کودکان چند عنوان کتاب منتشر کرده‌اید؟

احتمالاً بیش از ۱۰۰۰ عنوان. صورت چاپ شده‌اش را دارم و اگر بخواهید در اختیاراتان می‌گذارم. از اول کارم در فکر کتابهای کودکان بودم، زیرا اعتقادم این بود، و حالا هم هست، که اگر کودکان از خردسالی با کتاب آنس پیدا کنند، جامعه‌ای کتابخوان به بار می‌آید. حتی برای کودکان خردسال کتابهایی به شکلهای مختلف تهیه و منتشر کردم، مثلًاً به شکل عروسک یا شکلهای دیگر.

قالب اینها را از کجا آوردید؟

خودم سفارش دادم در همین ایران ساختند و از قضاکتابهایی که به این شکلها تولید و منتشر می‌کردم، با استقبال فراوانی رویه رو بود. یا اینکه برای خردسالان کتابهای مقوایی منتشر کردم، کتابهایی که ورقهایش پاره نمی‌شد و بسیار بادوام بود. و این، نخستین باری بود که خردسالان ایرانی کتابهای مخصوص خودشان را پیدا می‌کردند. اینها هم با استقبال بسیار رویه رو شد.

از حسانی که در حوزه ادبیات کودکان فعالیت می‌کردند، کدامیک با شما همکاری داشتند؟

در بسیاری از جلسات خانم توران میرهادی و دوستانشان شرکت می‌کردم، با نادر ابراهیمی دوستی داشتم، اما هیچکدامشان همکاری نداشتند، من کار خودم را می‌کردم و راه خودم را می‌رفتم.

تألیف و ترجمه در کتابهای کودکان به چه نسبتی و براساس چه منطقی بود؟
هر کتابی که احتمال می‌دادم برای کودکان جالب باشد، و به هر ترتیبی بود وارد می‌کردم و می‌دادم ترجمه می‌کردن و منتشر می‌کردم. در جستجوهای شخصی‌ام، در سفرهایم، از راه

شبکه روابط دوستانه‌ام، کتابها را پیدا می‌کردم و برای ترجمه سفارش می‌دادم. ضمن همین جست‌وجوها بود که به قصه‌ای ایتالیایی برخوردم که مبنای کار یکی از قصه‌نویسان مشهور ایران قرار گرفته است. در هر حال نهایت سعی خودم را می‌کردم که کتاب خوب و مهمی از نظرم دور نماند. البته از نظر روحی آدمی هستم که یک تن و تنها کار می‌کنم، خودم و خودم.

یعنی چه؟ همه کارهای تولیدی کتاب را خودتان انجام می‌دادید؟

باور بفرمایید که بله، خودم صفحه‌آرایی می‌کردم، نمونه‌های چاپی را می‌خواندم، دنبال کار می‌رفتم، عکس انتخاب می‌کردم، ویرایش می‌کردم و بقیه کارها. فقط در کتابفروشی یک کارگر داشتم که کارش ربطی به قسمت انتشارات نداشت. او فقط در بخش فروش فعالیت می‌کرد.

داشتید از کتابهای تألیفی تان می‌فرمودید.

بله، چندین مجموعه طراحی کردم که اطلاعات مختلف از طریق آنها در اختیار کودکان و نوجوانان قرار بگیرد، مثلًا «مجموعه دانستنیها»، در ۸۰ جلد که اطلاعات وسیعی را درباره همه چیز در اختیار می‌گذاشت. «مجموعه نام آوران ایران» که ۲۵ جلد آن منتشر شد، حال آنکه در نظر داشتم در ۵۰۰ جلد منتشر کنم. «مجموعه کتابهای مرجع» که ۲۸ جلد آن منتشر شد. مجموعه وسیعی از فرهنگ مردم (فولکلور) و داستانهای مثنوی را به نثر تهیه و برای کودکان منتشر کردم. اگر مشکلات خارج از اراده من سر راه سبز نشده بود، این مجموعه‌ها را کامل می‌کردم.

مشکل سانسور و سیاسی پیش آمد؟

خیر، از این جهت مشکل خاصی نبود. البته سواک مواظب بود و یک بار هم آمدند کتابفروشی و انبارم را گشتند و از من هم چیزهایی پرسیدند، ولی مانع سر راه نبودند. مدت ۳۰ سال تمام فقط در انتشارات و کتابفروشی خودم کار کردم.

روزی چند ساعت کار می‌کردید؟

باور نکنید نمی‌دانم، حساب ساعت در دستم نبود. هر روز صبح $\frac{1}{7}$ یا ۸ صبح پشت میزم بود و یکسره کار می‌کردم تا شب، تا وقتی که از پا درمی‌آمد. همه زندگی‌ام در محل کارم بود، همانجا می‌خواندم، می‌نوشتم، ویرایش و تصحیح می‌کردم، و بقیه کارها. بیخشید، کار نکردم، جان کنندم.

دفتر تان کجا بود؟

انتشارات پدیده، که هم انتشارات بود و هم کتابفروشی. در خیابان شاه‌آباد قدیم بود، مغازه‌ای معمولی در ردیف سایر کتابفروشیهای آن راسته.

خوب، آقای محسن رمضانی اگر موافقید صحبت در بیاره کتابهای کودکان و نوجوانان را متوقف کنیم. کاش در بحثی فنی - تخصصی، عده‌ای که به این دسته از کتابها علاقه‌مندند و ارزیابیهای دقیقی از وضع کتابهای کودکان دارند، با شما به کفت و گو بنشینند. اجازه بدهید برویم سراغ چاپ رباءعیات خیام که در این راه زحمات زیادی کشیده‌اید. لطفاً بفرمایید که چند تا خیام چاپ کردید.

تعداد را به خاطر ندارم، اما می‌توانم بگویم در زبانهای مختلف و در قطعه‌ای متفاوت، انواع و اقسام، خیام چاپ کرده‌ام. گمان نمی‌کنم هیچ جنبه‌ای از این اثر پرافتخار ادبی را نادیده گرفته باشم. البته شهرت خیام در جهان مرهون هنر و ترجمة فیتز جرالد است. او بود که با ترجمه درخشانش خیام را به جهانیان معرفی کرد. به دنبال ترجمة او و ترجمة خیام به انگلیسی بود که ترجمه به سایر زبانها گسترش یافت. روی همین اصل برای فیتز جرالد احترام خاصی قابل بوده‌ام و گمان می‌کنم ترجمة او را به آیرونمند ترین صورت عرضه کرده باشم.

ترجمه‌های خیام را سی سال پیش چه طور به دست می‌آوردید، مثلاً ترجمة عبری را چگونه به دست آوردید؟

اگر کسی بخواهد واقعاً بفهمد که اینها چه قدر وقت و کار برده است، فقط برود شخصاً یک کارت ویزیت چاپ کند. خیام، از دوره کودکی جزو اشتبالات ذهنی ام بود. به همین دلیل مدام جست‌و‌جو می‌کردم. مثلاً ۶ بار رفتم به کتابخانه خیام در نیشابور تا توانستم بعضی از این ترجمه‌ها را به دست بیاورم. به دوستان و آشنایان در ایران و خارج متول می‌شدم، در سفرهایم دنبال می‌کردم. اگر خبر می‌شدم ترجمه‌ای از خیام در جایی هست و به آن دسترسی ندارم، از خور و خواب می‌افتدام و این قدر می‌زدم تا می‌یافتم.

بازتابی از ترجمه‌های خیام دارید؟

بله، دارم. در همه کتابخانه‌های مشهور جهان ترجمه‌های خیام که منتشر کرده‌ام، هست. نامه‌ها و یادداشت‌ها و پیغامهای هم دریافت کرده‌ام. نامه‌ای دارم از محققی اسکان‌لندی که جزو افتخارات زندگی من است. وقتی ارج و اجر کارت در وطن خودت شناخته نشود، و از آن طرف

دُنیا کسی برای تو چیزی بنویسد که حسن کنی ارزش تلاشهاست فهمیده شده است، طبعاً احساسی از غرور و افتخار پیدا می‌کنی.

کویا دیوان حافظ و شاهنامه فردوسی را هم به چند زبان منتشر کرده‌اید؟
بله، حافظ را به سی زبان و شاهنامه را به پنج زبان منتشر کرده‌ام. مشوق من در این راه همروطنانم نبودند، خوانندگان غیرفارسی زبانی بودند که من میراث ادبی پرافتخار کشورم را به آنان عرضه می‌کرم.

انتشار ترجمة حافظ را از کی شروع کردید؟

سالها پیش که روزی رفته بودم بر سر مزار حافظ، بسیار ناراحت شدم. هر چه دیوان حافظ آنجا بود، مندرس بود، به من به عنوان ناشر برخورد. من عاشق کتاب هستم نه تاجر کتاب و به خود گفتم باید حافظهایی چاپ کنم که اسباب افتخار باشد. و رقمت دنبال ترجمه‌های حافظ و انتشار آنها. مثلاً ترجمة خانم گرتروود بل راه که از ترجمه‌های مشهور حافظ به انگلیسی است، چاپ کردم. مقدمه محققانه و معروف پروفسور آربری بر حافظ را چاپ کردم. او لین حافظ مغرب را در دنیا من چاپ کردم. این قدر وقت صرف کردم و جست‌وجو تا توانستم کشف‌الادیبات جامعی برای حافظ تهیه کنم و به چاپ برسانم. کشف‌الادیبات را براساس مقابله و مقایسه پنج نسخه حافظ و با اعراب‌گذاری کامل و دقیق تهیه کردم.

به چه زبانی؟

به فارسی است، ولی در پایان ترجمة ۲۷ زبانه حافظ گذاشتندام. دیگر اینکه حافظ را به آلمانی و عربی هم منتشر کرده‌ام.

خوب، آقای محسن رمضانی بعد از تحقیق بعضی از آرزوهای ایمان و بالاخص انتشار ترجمه‌های خیام، حافظ و فردوسی، حالاً چه آرزویی در سر می‌پرورانید و چه کاری در دست دارید؟

آرزویی ندارم. چند تا کار در دست دارم برای اینکه اوقات خالیم را پر کنم، اما دیگر دل و دماغ و حال و حوصله دنبال کارهای بزرگ را نداوم.

فقط می‌توانیم آرزو کنیم که حال و حوصله‌تان برگرد و این همه تجربه شما برای شکوفاتر شدن نشر کشور به نسل بعد از شما منتقل شود.